

„DZ”

Układ narządów artykulacyjnych jest identyczny jak przy „c” (czubek języka za dolnymi zębami, zęby złączone, usta uśmiechnięte). Głoska „dz” wymawiana jest krótko. Jest głoską dźwięczną, więc wyczuwamy dodatkowo na szyi drgania strun głosowych.

1. Wywołanie głoski „dz”

W przypadku trudności z uzyskaniem wymowy bazujemy na głosce „c”, przy czym wymawiamy ją ze wzmocnieniem, aby dziecko czuło drgania strun (początkowo można wymawiać z ręką na krtani).

Wymowę można uzyskać polecając wymawianie po sobie głosek „d” oraz „z”. D + Z => DZ, szybkie d za => dza.

2. Ćwiczenia usprawniające język jak przy wymowie głoski „s”.

3. Ćwiczenia właściwe

dza, dzo, dzu, dze, dzy

dzbanek, dzwonek, dzwonnik, dzwonnica

adza, odzo, udzu, edze, ydzy, idzy

władza, koledzy, wiedza, pędzel, bardzo, kukurydza, sładzy, sadzawka, frędzle

drodzy widzowie
dzbanek kukurydzy
cudze pieniądze
obudzeni koledzy
nędzne sadzonki

Na podłodze leży pędzel.
Koledzy poszli nad sadzawkę.
Dzwonek dzwoni na lekcję.
Przy miedzy rośnie kukurydza.
Strudzeni koledzy jedzą rodzynki.
Na wadze leżą rydze.
Jędze pędzą na miotłach.
W ogrodzie posadzono sadzonki drzew.